

του πολιτικού μηχανικού, αλλά επιτρέπεται μόνο στους αρχιτέκτονες η ανάληψη έργων που αφορούν κυρίως κτίρια που έχουν χαρακτηριστεί μέρος της καλλιτεχνικής κληρονομιάς.

(¹) ΕΕ C 56 της 2.3.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 30ής Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-172/02 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Robert Bourgard κατά Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) (¹)

(«Άρθρο 104 παράγραφος 3 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι — Επιτρεπόμενη παρέκκλιση σε θέματα καθορισμού της ηλικίας συνταξιοδότησεως — Δυνατότητα των ανδρών εργαζομένων να διεκδικήσουν δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησεως — Περιορισμός αποκλειστικά στις διακρίσεις που συνδέονται αναγκαιώς και αντικειμενικώς με τη διαφορά της ηλικίας συνταξιοδότησεως — Τρόπος υπολογισμού — Μείωση λόγω του πρόωρου χαρακτήρα»)

(2004/C 118/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-172/02, με αντικείμενο αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Robert Bourgard και Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α', της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 30 Απριλίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α', της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος, αφ' ης στιγμής η κανονιστική ρύθμισή του διατήρησε διαφορά ηλικίας συνταξιοδότησεως μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, να υπολογίζει το ύψος της συντάξεως διαφορετικά, ανάλογα με το φύλο του εργαζομένου, και να εφαρμόζει στους άνδρες εργαζομένους, οι οποίοι και μόνον έχουν το δικαίωμα να ζητούν το πλεονέκτημα της χορηγήσεως πρόωρης

συντάξεως εντός των πέντε ετών που προηγούνται της κανονικής ηλικίας συνταξιοδότησεως, μείωση κατά 5 % ανά έτος πρόωρης συνταξιοδότησεως.

(¹) ΕΕ C 156 της 29.6.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 27ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-358/02 (αίτηση του Tribunal du travail de Bruxelles για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Yamina Haddad κατά État belge (¹)

(Άρθρο 104 παράγραφος 3 του Κανονισμού Διαδικασίας — Συμφωνία Συνεργασίας ΕΟΚ-Μαρόκου — Άρθρο 41 παράγραφος 1 — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης — Επίδομα αναπήρων)

(2004/C 118/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-358/02, με αντικείμενο αίτηση του Tribunal du travail de Bruxelles προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Yamina Haddad και État belge, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 41 παράγραφος 1 της Συμφωνίας Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου, που υπογράφηκε στο Ραμπάτ στις 27 Απριλίου 1976 και εγκρίθηκε στο όνομα της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2211/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/010, σ. 130), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και K. Schieman, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 27 Απριλίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 41 παράγραφος 1 της Συμφωνίας Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου, που υπογράφηκε στο Ραμπάτ στις 27 Απριλίου 1976 και εγκρίθηκε στο όνομα της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2211/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση φοιτήτριας μαροκινής ιθαγενείας, μη εργαζομένης, συζύγου επίσης μη εργαζομένου Μαροκινού υπηκόου, σε περίπτωση που κατοικούν και οι δύο στο έδαφος κράτους μέλους το οποίο δεν δέχεται τη χορήγηση στην ενδιαφερομένη επιδόματος αναπήρων, ενώ το ζεύγος καλύπτεται από προαιρετική υγειονομική ασφάλιση στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης του κράτους αυτού, όταν δεν αποδεικνύεται ότι η ενδιαφερομένη κατοικεί με εργαζόμενο μαροκινής ιθαγενείας με τον οποίο έχει στενή συγγενική σχέση.

(¹) ΕΕ C 305 της 7.12.2002.